

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีต การเดินทางสัญจรไปมาจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งซึ่งอาจมีระยะทางที่ไกลเกินไปกว่าจะถึงจุดหมายปลายทางได้ภายในวันเดียว คนเดินทางจึงมีความจำเป็นต้องพักนอนค้างคืนหรือพักชั่วคราว โดยมักใช้บริการของโรงแรมที่เปิดบริการอยู่ระหว่างทางเป็นที่พัก ด้วยสาเหตุดังกล่าว จึงทำให้เกิดการประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ ประเทศต่าง ๆ จำเป็นต้องกำหนดมาตรการหรือระเบียบกฎหมายมารองรับ เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและถูกสุขอนามัยสำหรับผู้ให้บริการโรงแรม

ประเทศไทยถือเป็นจุดหมายยอดนิยมแห่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายกระจายอยู่ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครที่ได้รับรางวัลด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลภาคใต้และภาคตะวันออก รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ภาคเหนือ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีความได้เปรียบในด้านราคาห้องพัก ค่าครองชีพที่อยู่ในระดับต่ำ ทำให้การท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความคุ้มค่าเงิน (Value for Money) กอปรกับการคมนาคมที่สะดวกสบาย ซึ่งพัฒนาขึ้นตามลำดับ จากปัจจัยเหล่านี้เป็นจุดแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวจากอันดับโลก ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นปัจจัยส่งผลให้การประกอบธุรกิจโรงแรมได้รับการสนับสนุนที่สำคัญจากการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทำให้การประกอบธุรกิจโรงแรมมีแนวโน้มการเติบโตที่ดีขึ้น โดยที่ธุรกิจโรงแรมถือเป็นส่วนหนึ่งของภาคการท่องเที่ยวที่สามารถก่อให้เกิดรายได้ให้กับประเทศไทยสัดส่วนสูงถึง 65% ของรายได้จากการท่องเที่ยวรวม¹

---

¹ กัญญ์วรา จิตเกษม เทวิน. (2562). *ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม*. สารนิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม. หน้า 1.

ความสำคัญการประกอบธุรกิจโรงแรม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราว สำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใด โดยมีค่าตอบแทน และได้ยกเว้นสถานที่พักไม่เป็นโรงแรมไว้ 3 ลักษณะ คือ สถานที่พักของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการกุศลหรือการศึกษาที่มีใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปัน สถานที่พักที่คิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไป และสถานที่พักอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยปัญหาจากการประกอบธุรกิจโรงแรม คือ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังละเลยการปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งเหล่านี้พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องสอดส่องดูแลให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด²

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ได้ ประกาศบังคับใช้มาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งสภาพเศรษฐกิจและการประกอบธุรกิจโรงแรมได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานของการประกอบธุรกิจโรงแรมและกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจโรงแรมให้เหมาะสมกับสภาพของการประกอบธุรกิจโรงแรมแต่ละประเภท จึงได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2504) และประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและการประกอบธุรกิจโรงแรมในยุคปัจจุบัน³ โดยพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2547 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 12 พฤษภาคม 2548 เป็นต้นมา ต่อมาคณะรัฐมนตรี ได้มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2547 ให้โอนภารกิจตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ซึ่งเคยอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มาเป็นภารกิจของกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 มีเจตนารมณ์เพื่อส่งเสริมและยกมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรมเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรมให้เหมาะสมกับสภาพของการประกอบธุรกิจโรงแรมแต่ละประเภท เพื่อให้ห้องครุภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมกำกับดูแลธุรกิจโรงแรม เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เดินทางหรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักของโรงแรม รวมถึงรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยในประเทศต่อไป⁴

² ฉันทน์ สัมเกลียงเจริญ. “ความเข้าใจพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ของพนักงานเจ้าหน้าที่”. หน้า 3.

³ หมายเหตุ ท้ายพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

⁴ ฉันทน์ สัมเกลียงเจริญ. อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 2. หน้า 3.

การควบคุมการประกอบธุรกิจโรงแรม โรงแรมถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยว ดังนั้น การควบคุมและการปกป้องผลประโยชน์ให้กับผู้พักหรือนักท่องเที่ยวจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องกำหนดขึ้น โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการควบคุมการประกอบธุรกิจโรงแรม โรงแรมประกอบไปด้วยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่เดียวกันในการประกอบธุรกิจโรงแรมก็จำเป็นต้องให้ผู้ประกอบการโรงแรมขออนุญาตประกอบการตามกฎหมายเสียก่อนจึงจะประกอบกิจการได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 หากฝ่าฝืนก็จะต้องได้รับโทษตามกฎหมายเช่นกัน

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 เป็นกฎหมายที่รัฐได้เข้ามามีบทบาทในการวางกฎเกณฑ์ในการประกอบกิจการของเอกชน เพื่อมิให้กระทบกระเทือนต่อสังคม ถือได้ว่ารัฐได้เข้าใช้อำนาจแทรกแซงเศรษฐกิจ โดยการกำหนดคบทบัญญัติของกฎหมายในการที่จะอนุญาตหรือจำกัดสิทธิ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบกิจการทางเศรษฐกิจของเอกชน หากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ก็ย่อมได้รับการลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด

ตัวอย่างเช่น เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2561 ซึ่งเป็นการดำเนินธุรกิจในยุคดิจิทัลจากกระแสเศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy) ในตลาดของธุรกิจโรงแรมและที่พักอาศัยโดยตัวกลางจะให้ผู้ที่มีบ้านหรือห้องว่างอยู่ในทำเลต่าง ๆ โพสต์ข้อมูลและปล่อยเช่า ทำให้ผู้ที่กำลังมองหาบ้านเช่าหรือห้องพักสามารถจองที่พักจากเจ้าของที่พักได้อย่างง่ายดายผ่านแอปพลิเคชันหรือซอฟต์แวร์เพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายและสร้างรายได้ให้แก่เจ้าของหรือผู้ประกอบการสถานที่ อันเนื่องมาจากที่พักแรมในลักษณะเช่นนี้ได้ให้ความสะดวกแก่ผู้พักค้างแรมซึ่งพักค้างตามความหลากหลายในการเข้าพักของแต่ละคน ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดหรือมีเป้าหมายของการพักแรมแตกต่างกันอย่างไร เช่น เพื่อเป็นที่พักในระหว่างการท่องเที่ยว การศึกษา หรือทำกิจกรรม เป็นต้น แต่ผลที่ติดตามมาก็คือปัญหาด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาความสงบสุขและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ปัญหาความมั่นคง ปัญหาสุขภาพพลานามัย การละเมิดสิทธิของผู้เข้าพัก การเป็นแหล่งหลบภัยของคนต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองหรือหนีคดี และการหลีกเลี่ยงภาษี เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องมีการควบคุมโดยการจัดระเบียบการบริหารจัดการที่พักแรมนี้เพื่อการควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยมีมาตรการที่เหมาะสมและมีกฎหมายรองรับโดยตรง⁵

⁵ วรณชัย พรหมรักษ์. (2562). *ปัญหากฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดระเบียบที่พักแรมที่ไม่ใช่โรงแรมและหอพัก*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม. หน้า 3.

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ได้มีการบังคับใช้โทษออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ โทษปรับทางปกครอง และโทษทางอาญา

สำหรับความผิดที่มีโทษทางอาญา ได้แก่

กรณีตาม มาตรา 59 กำหนดให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรม โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ (ฝ่าฝืนมาตรา 15 วรรคหนึ่ง)⁶ (ความผิดในการประกอบธุรกิจโรงแรมโดยไม่ได้รับอนุญาต)

กรณีตาม มาตรา 60 ผู้ใดเป็นผู้จัดการ โดยไม่มีคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ฝ่าฝืนมาตรา 31 วรรคหนึ่ง)⁷ (ความผิดผู้จัดการไม่มีคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด)

กรณีตาม มาตรา 61 ผู้ใดแจ้งรายการเท็จลงในบัตรทะเบียนผู้พักหรือทะเบียนผู้พัก หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในโรงแรมเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ทะเบียนผู้พัก บัตรทะเบียนผู้พัก สภาพและลักษณะของโรงแรม ประวัติของพนักงาน หรือกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการ หรือเจ้าหน้าที่ของโรงแรมมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ⁸ (ความผิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่มาให้ถ้อยคำ ชี้แจงส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่)

การบังคับใช้โทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 เป็นการสะท้อนสภาพปัญหาของการมีกฎหมายอาญาเพื่อ การกำหนดให้มีโทษทางอาญาจนเกินความจำเป็น ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กับพฤติกรรมที่เป็นภัยคุกคามอย่างแท้จริง ทำให้เกิดปัญหาการบริหารงานยุติธรรมทางอาญาในการรองรับปริมาณคดีจำนวนมาก และทำให้มีค่าใช้จ่ายสูงมาก เกิดปัญหานักโทษล้นเรือนจำ และปัญหาคดีล้นศาล รวมไปถึงการรับผิดทางอาญาที่ไม่เหมาะสม

⁶ พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547. มาตรา 59.

⁷ พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547. มาตรา 60.

⁸ พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547. มาตรา 61.

ทำให้ผู้กระทำความผิดที่รับโทษทางอาญา โดยที่ไม่สมควรได้รับ จะได้รับกระทบไปถึงการประกอบอาชีพหรือการค้ารังสีพ เนื่องจากมีประวัติอาชญากรคิดตัว

เมื่อพิจารณาจากหลักความผิดทางอาญา และหลักความผิดทางปกครองแล้วพบว่า การที่กฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญา ก็เพื่อมุ่งเน้นคุ้มครองสังคมในการปราบปราม ในการป้องกันการกระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิต่าง ๆ ของประชาชน เช่น สิทธิต่อร่างกาย สิทธิต่อทรัพย์สิน เป็นต้น ซึ่งมีสภาพบังคับที่รุนแรง ส่วนการที่กฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดทางปกครองนั้น ก็เพื่อมุ่งเน้นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของฝ่ายปกครอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบริการสาธารณะบรรลุผล รัฐใช้เป็นเครื่องมือ ในการปกครองเพื่อให้บรรลุภารกิจในทางปกครองเท่านั้น ความผิดดังกล่าวจึงไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายโดยตรงต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะไม่ร้ายแรง

กรณีการบังคับใช้โทษทางอาญาตามมาตรา 59 มาตรา 60 และมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติ โรงแรม พ.ศ. 2547 ที่นำมาใช้บังคับกับความผิดที่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ซึ่งมีลักษณะ เป็นความผิดทางปกครอง ส่งผลให้ไม่เป็นไปตามหลักการลงโทษ ไม่ได้ตัดส่วนกันระหว่าง การกระทำความผิดและบทลงโทษ และการบังคับใช้โทษสำหรับใช้บังคับกับผู้ฝ่าฝืนความผิด ทางปกครองมีความไม่เหมาะสม ไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม จึงเกิดปัญหาทางกฎหมาย เกี่ยวกับการกำหนดบทลงโทษ ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ดังนี้

ประการแรก ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้โทษตาม มาตรา 59 มาตรา 60 และมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

ประการที่สอง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบังคับใช้โทษของ พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

ประการสุดท้าย ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนโทษ ทางอาญามาเป็นโทษทางปกครอง ในมาตรา 59 มาตรา 60 และมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติ โรงแรม พ.ศ. 2547

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาปัญหาทางกฎหมายดังกล่าว เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1. เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ศึกษากรณี การบังคับใช้โทษ

1.2.2. เพื่อศึกษากฎหมายต่างประเทศและกฎหมายของประเทศไทยเกี่ยวกับปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ศึกษากรณี การบังคับใช้โทษ

1.2.3. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ศึกษากรณี การบังคับใช้โทษ

1.2.4. เพื่อให้ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ศึกษากรณี การบังคับใช้โทษ

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

การบังคับใช้โทษตาม มาตรา 59 มาตรา 60 และมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 เป็นการบังคับใช้โทษที่ไม่เหมาะสม และประสิทธิภาพการบังคับใช้โทษของพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ควรจะต้องมีการแก้ไขกฎหมายโดยให้นำโทษทางปกครองมาใช้บังคับแทนโทษทางอาญาในมาตรา 59 มาตรา 60 และมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 จึงจะเหมาะสม และมีประสิทธิภาพการบังคับใช้โทษดีกว่า

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

มุ่งเน้นศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้โทษอาญากับโทษทางปกครอง และความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนโทษทางอาญามาเป็น โทษทางปกครองในมาตรา 59 มาตรา 60 และมาตรา 61 รวมถึงประสิทธิภาพการบังคับใช้โทษของพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 โดยศึกษาความหมาย ความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี และหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ และกฎหมายประเทศไทย

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การดำเนินการศึกษาวิจัยของสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการศึกษาด้วยการค้นคว้าและรวบรวมเอกสาร (Documentary Research) ทั้งเอกสารในระดับปฐมภูมิ (Primary Document) ได้แก่ พระราชบัญญัติ คำบทยกฎหมายต่าง ๆ และเอกสารในระดับทุติยภูมิ (Secondary Document) ได้แก่ ตำรา คำอธิบาย หนังสือ บทความในวารสาร จุลสารกฎหมาย เอกสาร

ทางวิชาการ เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ บทความต่าง ๆ ทั้งของประเทศไทย และต่างประเทศ ข้อมูลที่เผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Internet) ตลอดจนความรู้ประสบการณ์ที่เกิดจากการปฏิบัติงาน เพื่อเสนอแนะแนวทางการใช้และปรับปรุงกฎหมายให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1. ทำให้ทราบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ศึกษากรณี การบังคับใช้โทษ

1.6.2. ทำให้ทราบกฎหมายต่างประเทศและกฎหมายของประเทศไทยเกี่ยวกับปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ศึกษากรณี การบังคับใช้โทษ

1.6.3. ทำให้วิเคราะห์ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ศึกษากรณี การบังคับใช้โทษได้

1.6.4. ทำให้ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ศึกษากรณี การบังคับใช้โทษ